

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลของการศึกษาครั้งนี้ เป็นผลจากการประมวลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับสังคมศาสตร์ SPSS ซึ่งประมวลผลจากค่าคะแนนต่าง ๆ ที่ได้จากการเลือกตอบแบบสอบถาม จำนวน 169 ชุด

ในการนำเสนอผลของข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ได้นำเสนอข้อมูล และสรุปประเด็นที่มีข้อมูลน่าสนใจเพื่อเป็นแนวทางนำไปวิเคราะห์ ตามลำดับดังต่อไปนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

จะเป็นผลของข้อมูลที่ใช้สถิติอย่างง่ายบรรยายลักษณะของข้อมูล เช่น การแสดงค่าจำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรตัวอย่าง โดยแยกเสนอข้อมูลเป็นกลุ่มตามลักษณะสถานภาพทางสังคมเช่น กลุ่มอายุ อาชวราชการ วุฒิการศึกษา อัตราเงินเดือน เป็นต้น

ส่วนที่ 2 ข้อมูลในการแสดงความคิดเห็น

จะเป็นผลของข้อมูลที่ใช้สถิติอย่างง่าย แสดงจำนวนร้อยละในการเลือกตอบของกลุ่มประชากรศึกษา และใช้สถิติแบบบรรยาย (Descriptive Statistics) เพื่อบรรยายลักษณะของข้อมูล เช่น การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางโดยใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) หรือค่าเฉลี่ยแทนด้วยสัญลักษณ์ (\bar{x}) และวัดค่าความแปรปรวนของข้อมูล โดยใช้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแทนด้วยสัญลักษณ์ (s.d) ซึ่งการบรรยายลักษณะข้อมูลได้จัดทำเป็น 3 กลุ่มตามลำดับ คือ

กลุ่มที่ 1 เป็นข้อมูลในการแสดงค่าจำนวนและร้อยละ ตามค่าคะแนนในการเลือกตอบแบบสอบถามของประชากรศึกษาโดยรวม

กลุ่มที่ 2 เป็นข้อมูลที่แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการเลือกตอบของประชากรศึกษาโดยรวมทั้งหมด และแยกเป็นรายกลุ่มตามสถานภาพทางสังคม

กลุ่มที่ 3 เป็นข้อมูลที่แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในประเด็นที่สนใจศึกษาและกรณีตัวอย่าง 4 กรณี

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

จะเป็นผลของข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Anova) เพื่อจะหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยเปรียบเทียบกับค่านัยสำคัญของทางสถิติ (Significance Level) ที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.05) ซึ่งจะแสดงค่าในการเปรียบเทียบเป็นรายกลุ่มตามสถานภาพทางสังคมตามลำดับ

เมื่อได้นำเสนอข้อมูลตามลำดับไปแล้วจะได้นำผลของข้อมูลไปวิเคราะห์พิสัยจนสมมติฐานและอภิปรายผลในบทที่ 5 ต่อไป

4.1 ข้อมูลโดยทั่วไป

ลักษณะข้อมูลโดยทั่วไปของกลุ่มประชากรศึกษา ได้นำเสนอในแบบตารางรวมทั้งสิ้น 9 ตารางดังต่อไปนี้ คือ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามกลุ่มอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	8	4.7
ระหว่าง 25 – 35 ปี	50	29.6
ระหว่าง 36 – 45 ปี	74	43.8
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	37	21.9
รวม	169	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มประชากรมีอายุ ระหว่าง 36 – 45 ปี เป็นส่วนใหญ่ คือ มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมา อายุระหว่าง 25 – 35 ปี คือมีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6, อายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 และอายุต่ำกว่า 25 ปี มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

อายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเท่ากับ 39.14 ปี

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามอายุราชการ

อายุราชการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	25	14.8
ระหว่าง 5 – 15 ปี	71	42.0
ระหว่าง 15 – 25 ปี	54	32.0
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	19	11.2
รวม	169	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มประชากรมีอายุราชการ ระหว่าง 5 – 15 ปี เป็นส่วนใหญ่ คือ มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมา อายุราชการระหว่าง 15 – 25 ปี คือมีจำนวน 54 คน

คิดเป็นร้อยละ 32.0, อายุราชการต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และอายุมากกว่า 25 ปีขึ้นไป มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ตามลำดับ

อายุราชการโดยเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเท่ากับ 14.66 ปี

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	18	10.7
ตั้งแต่ 5,000 – 8,000 บาท	37	21.9
ตั้งแต่ 8,000 – 11,000 บาท	35	20.7
ตั้งแต่ 11,000 – 14,000 บาท	23	13.6
ตั้งแต่ 14,000 – 17,000 บาท	19	11.2
ตั้งแต่ 17,000 – 20,000 บาท	12	7.1
มากกว่า 20,000 บาท	25	14.8
รวม	169	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มประชากรมีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 5,000 – 8,000 บาท เป็นส่วนใหญ่ คือ มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 รองลง คือ มีรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 8,000 – 11,000 บาท มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7, มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8, รายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 11,000 – 14,000 บาท มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6, รายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 14,000 – 17,000 บาท มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2, รายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และ รายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 17,000 – 20,000 บาท มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 11,671 บาท

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าอนุปริญญา	37	21.9
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	33	19.5
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	77	45.6
สูงกว่าปริญญาตรี	20	11.8
รวม	167	98.8
ไม่ตอบ	2	1.2
รวม	169	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มประชากรมีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เป็นส่วน ใหญ่ คือ มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมา มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าอนุปริญญา คือมี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9, ระดับการศึกษานูปริญญาหรือเทียบเท่า มีจำนวน 33 คน คิด เป็นร้อยละ 19.5 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 ตาม ลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามลักษณะงานหลัก

ลักษณะงานหลัก	จำนวน	ร้อยละ
ค้นคว้าวิจัยและเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ	21	12.4
ป้องกันรักษาพื้นที่ป่าและทรัพยากรธรรมชาติในเขตรับผิดชอบ ตามข้อกำหนดในกฎหมายหรือเฟ้าระวังการสูญเสียป่า	75	44.4
ตรวจสอบและอนุญาตการดำเนินการเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ จากป่า / สัตว์ป่า	15	8.9
ปลูกสร้าง และส่งเสริมการสร้างสวนป่า	21	12.4
สร้างระบบการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าร่วมกับชุมชนหรือหมู่บ้าน	10	5.9
สำรวจจัดทำรวบรวมอำนาจการให้เกิดแผนงานด้านการจัดการผืนป่า	13	7.7
รวม	155	91.7
ไม่ตอบ	14	8.3
รวม	169	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มประชากร มีลักษณะงานหลักป้องกันรักษาพื้นที่ป่าและทรัพยากรธรรมชาติในเขตรับผิดชอบตามข้อกำหนดในกฎหมายหรือเฟ้าระวังการสูญเสียป่า เป็นส่วนใหญ่ คือ มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลง คือ มีลักษณะงานหลักค้นคว้าวิจัยและเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ, มีลักษณะงานหลัก ปลูกสร้าง และส่งเสริมการสร้างสวนป่า ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ งานละ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ของแต่ละงาน, มีลักษณะงานหลักตรวจสอบและอนุญาตการดำเนินการเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากป่า / สัตว์ป่า จำนวน 15 คน คิดเป็น ร้อยละ 8.9, มีลักษณะงานหลัก สำรวจ จัดทำรวบรวม อำนวยกร ให้เกิดแผนงานด้านการจัดการผืนป่า มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และมีลักษณะงานหลัก สร้างระบบการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่า ร่วมกับชุมชนหรือหมู่บ้าน มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามผู้ที่เคยหรือไม่เคยร่วมงานกับองค์กรเอกชนมาก่อน

สถานะ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	47	27.8
ไม่เคย	122	72.2
รวม	169	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ไม่เคยร่วมงานกับองค์กรเอกชน ในการดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์ป่า โดยไม่เคย จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 72.2 และเคย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามผู้ที่เคยหรือไม่เคยมีอุปสรรคในการปฏิบัติงานจัดการป่า จนเกิดผลเสียหาย เนื่องจากองค์กรเอกชนมาก่อน

สถานะ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	37	21.9
ไม่เคย	129	76.3
รวม	166	98.2
ไม่ตอบ	3	1.8
รวม	169	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ไม่เคยมีอุปสรรคในการปฏิบัติงานจัดการป่า จนเกิดผลเสียหาย เนื่องจากองค์กรเอกชนมาก่อน โดยไม่เคย มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 76.3 และเคย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามแหล่งการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับระบบการเมืองระบอบประชาธิปไตย กระบวนการปกครองของรัฐ (เลือกตอบได้หลายคำตอบ)

แหล่งข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนร่วมงาน	29	7.4
ผู้บังคับบัญชา	22	5.6
อ่านหนังสือ	54	13.7
ฟังวิทยุ	57	14.5
อ่านหนังสือพิมพ์	106	27.0
ดูโทรทัศน์	125	31.8
รวมจำนวนการเลือกทั้งหมด	393	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า ประชากรรับข้อมูลจาก การดูโทรทัศน์ เป็นส่วนใหญ่ คือมีจำนวน 125 คน คิดเป็น 31.8 รองลงมาคือ จากการอ่านหนังสือพิมพ์ มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0, จากการฟังวิทยุ มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5, จากการอ่านหนังสือ มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7, จากเพื่อนร่วมงาน มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 และจากผู้บังคับบัญชา มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามแหล่งการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับ การจัดตั้งองค์กรและการดำเนินงานขององค์กรเอกชน (เลือกตอบได้หลายคำตอบ)

แหล่งข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนร่วมงาน	57	18.8
ผู้บังคับบัญชา	28	9.2
อ่านหนังสือ	38	12.5
ฟังวิทยุ	32	10.5
อ่านหนังสือพิมพ์	82	27.0
ดูโทรทัศน์	67	22.0
รวมจำนวนการเลือกทั้งหมด	304	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า ประชากรรับข้อมูล จากการอ่านหนังสือพิมพ์ เป็นส่วนใหญ่ คือมีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมาคือ การดูโทรทัศน์ คือมีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0, จากเพื่อนร่วมงาน มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8, จากการอ่านหนังสือ มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5, จากการฟังวิทยุ มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และจาก ผู้บังคับบัญชา มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 ตามลำดับ

สรุปผลข้อมูลทั่วไปของประชากรศึกษาแยกตามสถานภาพทางสังคม

ประชากรศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มีอายุราชการระหว่าง 5-15 ปี มีรายได้ต่อเดือน 5,000 – 8,000 บาท มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีหน้าที่หลักในการป้องกันรักษาพื้นที่ป่าและทรัพยากรธรรมชาติในเขตรับผิดชอบตามข้อกำหนดในกฎหมายหรือเฝ้าระวังการสูญเสียป่า ประชากรศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่เคยทำงานร่วมกับองค์กรเอกชนมาก่อน และไม่เคยมีอุปสรรคในการปฏิบัติงานอันเนื่องมาจากองค์กรเอกชน

ประชากรศึกษาส่วนใหญ่ เป็นผู้ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านระบบการเมืองการปกครองจากการดูโทรทัศน์ ในขณะที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรและการดำเนินงานขององค์กรเอกชนจากการอ่านหนังสือพิมพ์

ลักษณะของข้อมูลของประชากรศึกษา น่าจะเป็นตัวแทนของข้อมูลโดยทั่วไปที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา แต่มีประเด็นน่าสนใจคือ กลุ่มประชากรศึกษาส่วนใหญ่ (มากกว่า 70 เปอร์เซ็นต์) ไม่เคยมีประสบการณ์ในการร่วมงานกับ NGOs มาก่อน และไม่เคยมีอุปสรรคในการ

ปฏิบัติงานกับ NGOs มาก่อน ซึ่งดูเหมือนจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อผลการศึกษารั้งนี้ ซึ่งผู้ศึกษาจะได้นำไปประกอบในการอภิปรายผลต่อไป

4.2 ข้อมูลในการแสดงความคิดเห็น

การเสนอข้อมูลในการแสดงความคิดเห็นในรูปจำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s.d.) จะนำเสนอโดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามลำดับดังนี้

4.2.1 ข้อมูลที่แสดงค่าจำนวนและร้อยละจำแนกตามค่าคะแนน ในการเลือกตอบของประชากรศึกษาโดยรวมทั้งหมด

ข้อมูลที่แสดงค่าจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามนี้เป็นการแสดงข้อมูลด้วยจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่จำแนกตามการให้คะแนนต่อบทบาทของ NGOs ซึ่งแปลความหมายมาจากการตอบแบบสอบถามในเชิงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อคำถาม ตัวอย่างเช่นต่อคำถามเชิงลบต่อบทบาทของ NGOs มีผู้ตอบ “เห็นด้วยมากที่สุด” ในข้อนี้จำนวน 114 คน หมายถึงการให้คะแนนต่อบทบาทของ NGOs เป็น 1 คะแนน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 มีผู้ตอบ “เห็นด้วย” จำนวน 49 คน หมายถึงการให้คะแนน 2 คะแนนต่อบทบาทของ NGOs จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 เป็นต้น ส่วนในข้อคำถามเชิงบวกต่อบทบาทของ NGOs มีผู้ตอบแบบ “เห็นด้วยที่สุด” ในข้อนี้จำนวน 11 คน หมายถึงการให้คะแนนต่อบทบาทของ NGOs เป็น 5 คะแนน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 มีผู้ตอบ “ไม่เห็นด้วยที่สุด” จำนวน 6 คน หมายถึงการให้คะแนนต่อบทบาทของ NGOs เป็น 1 คะแนน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 เป็นต้น การจัดทำกับข้อมูลในลักษณะดังกล่าว เป็นการแปรผลจากข้อคำถามทั้งในเชิงบวกและลบ ออกเป็นค่าคะแนนตามลำดับปรกติแล้ว และเพื่อเป็นการสะดวกในการเปรียบเทียบกับตารางข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย

รายละเอียดของจำนวนและร้อยละต่อการให้คะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินค่าคะแนนให้กับบทบาทของ NGOs เป็นรายชื่อ แสดงไว้ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประเมินค่าคะแนน
ให้กับบทบาทของ NGOs

ข้อ	ข้อความคำถาม	จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการประเมินค่าคะแนนต่อบทบาท NGOs					
			คะแนน 1.0	คะแนน 2.0	คะแนน 3.0	คะแนน 4.0	คะแนน 5.0
*1	การวางนโยบายการจัดการป่าของรัฐควรเป็น การกระทำเพื่อประโยชน์ของประชาชน โดย รวมทั้งประเทศ มากกว่าจะกระทำเพื่อประชา ชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง	จำนวน	114	49	5	1	0
		ร้อยละ	67.5	29.0	3.0	0.6	0
2	การรวมตัวเพื่อเรียกร้องสิทธิจากรัฐของ ประชาชนโดยที่ไม่มี NGOs เป็นแกนนำ มัก จะไม่มีผลต่อการตัดสินใจของรัฐบาล	จำนวน	6	43	59	50	11
		ร้อยละ	3.6	25.4	34.9	29.6	6.5
3	เท่าที่ผ่านมาประชาชนไทยจะไม่รวมตัวเพื่อ โต้แย้งกับรัฐบาล แต่มาเริ่มรวมตัวกันเมื่อมี การชักนำโดย NGOs	จำนวน	5	26	47	69	20
		ร้อยละ	3.0	15.6	28.1	41.3	12.0
*4	NGOs เป็นองค์กรที่รวมตัวเพื่อกดดันรัฐบาล ให้เกิดผลประโยชน์ต่อกลุ่มของตนมากกว่า เพื่อประโยชน์โดยรวมของประเทศ	จำนวน	42	69	37	17	4
		ร้อยละ	24.9	40.8	21.9	10.1	2.4
*5	NGOs ส่วนใหญ่มีการก่อตั้งที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่ โปร่งใส พยายามสร้างบทบาทเพื่อหาเงินทุน สนับสนุนจากต่างประเทศ	จำนวน	44	59	49	13	4
		ร้อยละ	26.0	34.9	29.0	7.7	2.4
6	การแก้ไขเปลี่ยนแปลงนโยบายการจัดการป่า ของรัฐที่เกิดผลกระทบโดยตรงต่อประชาชน ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการคิดหรือได้ แย่งก่อนนโยบายดังกล่าว	จำนวน	2	16	17	90	44

		ร้อยละ	1.2	9.5	10.1	53.3	26.0
7	NGOs คือองค์กรที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนให้เป็นกลุ่มก้อนแล้วเสนอความเห็นนั้นให้รัฐบาลปฏิบัติตามความต้องการของประชาชน	จำนวน	6	39	58	45	21
		ร้อยละ	3.6	23.1	34.3	26.6	12.4
8	นโยบายการจัดการป่าของรัฐเท่าที่เป็นอยู่มีความสับสนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในการดำรงชีวิตของประชาชน และทำให้เกิดการเสียชีวิตอันชอบธรรมของประชาชน	จำนวน	4	31	38	85	11
		ร้อยละ	2.4	18.3	22.5	50.3	6.5
*9	NGOs ไม่ใช่องค์กรที่มีบุคคลที่เชี่ยวชาญ หรือศึกษามาเฉพาะด้านการจัดการป่ามากพอที่จะกำหนดทิศทางของนโยบายการจัดการป่าได้ดี	จำนวน	37	81	43	8	0
		ร้อยละ	21.9	47.9	25.4	4.7	0
10	ในการจัดการป่าเจ้าหน้าที่อาจใช้นโยบายหรือกฎหมายดำเนินการเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือหมู่คณะ ซึ่งทำให้ประชาชนเสียสิทธิได้จึงไม่เป็นที่ไว้วางใจจากประชาชน	จำนวน	14	45	41	65	4
		ร้อยละ	8.3	26.6	24.3	38.5	2.4
*11	การวางแผนการจัดการป่า ควรตัดสินใจโดยผู้มีความรู้เรื่องระบบของป่า หรือระบบนิเวศน์ โดยแท้จริง	จำนวน	89	71	6	2	1
		ร้อยละ	52.7	42.0	3.6	1.2	0.6
*12	การปฏิบัติตาม "กฎหมาย" อย่างถูกต้องของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ควรถูกโต้แย้งหรือคุกคามจาก "กฎหมาย" เพราะจะเป็นช่องทางให้เกิดผลประโยชน์ต่อผู้มีอิทธิพลทางการเมืองได้	จำนวน	67	81	13	7	1
		ร้อยละ	39.6	47.9	7.7	4.1	0.6
*13	ผู้มีอิทธิพลหรือกลุ่มผลประโยชน์ จะใช้วิธีการกดดันต่อรัฐโดยใช้วิธีรุนแรง โดยอ้างเหตุผลและความชอบธรรมเช่นเดียวกับกลุ่ม NGOs ได้	จำนวน	27	80	31	21	10

		ร้อยละ	16.0	47.3	18.3	12.4	5.9
14	ในประเทศไทยการเสนอความคิดเห็นของประชาชน โดยใช้วิธีสันติ เช่น การยื่นหนังสือ การชูป้ายประท้วง มักจะไม่ได้รับการแก้ไข ปัญหาอย่างจริงจังจากฝ่ายรัฐบาล	จำนวน	3	32	44	70	20
		ร้อยละ	1.8	18.9	26.0	41.4	11.8
15	เมื่อ NGOs สร้างแรงกดดันต่อรัฐบาล เช่น การปิดถนน การปิดล้อมสถานที่ราชการ เพื่อโต้แย้งนโยบายของรัฐ รัฐมักจะลงมาแก้ไข ปัญหาในทันที	จำนวน	7	43	44	59	16
		ร้อยละ	4.1	25.4	26.0	34.9	9.5
*16	ในระบบประชาธิปไตยแบบผู้แทนประชาชน สามารถเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ ป่าผ่านผู้แทนให้จัดทำนโยบายได้อยู่แล้ว การโต้แย้งโดยการกดดันรัฐบาล เป็นแนวทาง สร้างความวุ่นวายให้กับบ้านเมือง	จำนวน	45	85	21	15	3
		ร้อยละ	26.6	50.3	12.4	8.9	1.8
17	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อ NGOs ในการคัดค้านการฝังท่อก๊าซ ผ่านป่า จ.กาญจนบุรี (กรณีท่อก๊าซ)	จำนวน	14	66	43	33	13
		ร้อยละ	8.3	39.1	25.4	19.5	7.7
18	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการคัดค้านมติ ครม. “วังน้ำเขียว” เรื่องมาตรการการแก้ไข ปัญหาที่ทำกิน โดยชาวบ้าน อ.จอมทอง จ. เชียงใหม่	จำนวน	7	38	29	72	23
		ร้อยละ	4.1	22.5	17.2	42.6	13.6
19	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการคัดค้านการ ถ่ายทำภาพ-ยนต์เรื่อง “เคอะบิช”	จำนวน	10	49	31	65	14
		ร้อยละ	8.3	38.5	18.3	29.0	5.9
20	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการบุกยึดพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ (ป่าดงลาน) เพื่อสิทธิไร่ที่ทำกิน	จำนวน	52	66	19	20	12
		ร้อยละ	30.8	39.1	11.2	11.8	7.1

*21	การได้เขียนนโยบายการจัดการป่าของ NGOs โดยใช้วิธีการโต้แย้งรัฐบาล ควรกระทำที่รัฐบาลโดยตรงมากกว่า กระทำต่อตัวแทนเจ้าหน้าที่ของรัฐ	จำนวน	44	70	20	26	9
		ร้อยละ	26.0	41.4	11.8	15.4	5.3
*22	วิธีการโต้แย้งของ NGOs ที่ผ่านมาเป็นการสร้างปัญหาให้กับคนไทยกลุ่มอื่นๆ	จำนวน	34	84	23	21	7
		ร้อยละ	20.1	49.7	13.6	12.4	4.1
23	NGOs ควรใช้วิธีการที่รุนแรง เช่น การปิดถนน การจับตัวประกัน เพื่อกดดันรัฐบาล ให้มีการแก้ไขปัญหาโดยทันทีต่อไป	จำนวน	78	63	13	10	5
		ร้อยละ	3.0	5.9	7.7	37.3	46.2
24	วิธีการของ NGOs ในการโต้แย้งนโยบายการจัดการป่าของรัฐที่ผ่านมา ถือว่าเป็นผลดีต่อการได้รับสิทธิของประชาชนเพิ่มขึ้น	จำนวน	23	51	58	30	7
		ร้อยละ	4.1	17.8	34.3	30.2	13.6
*25	เมื่อรัฐบาลได้รับฟังความคิดเห็นของกลุ่มผู้โต้แย้ง และมีการตัดสินใจ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว ควรยอมรับผลของการตัดสินใจนั้น และการโต้แย้งควรจะยุติลงทันที	จำนวน	21	81	33	25	9
		ร้อยละ	12.4	47.9	19.5	14.8	5.3

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อคำถามเกี่ยวกับบทบาทในเชิงลบของ NGO

สรุปข้อมูลแสดงค่าจำนวนและร้อยละตามค่าคะแนน ในการเลือกตอบแบบสอบถามของประชากรศึกษาโดยรวม

ผลของข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ประชากรศึกษาเลือกตอบข้อคำถามที่เป็นประเด็นที่น่าสนใจ คือการเลือกตอบเห็นด้วยมากที่สุด (มีค่าคะแนน 1.00 เนื่องจากเป็นข้อคำถามเชิงลบต่อบทบาทของ NGOs) กับข้อคำถามข้อที่ 1. ที่ว่า “การวางนโยบายการจัดการป่าของรัฐ ควรเป็นการกระทำเพื่อประชาชนโดยรวมทั้งประเทศ มากกว่าจะกระทำเพื่อประชาชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง” โดยมีจำนวนผู้เลือกตอบมากที่สุดคือมีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาคือประชากรศึกษาเลือกตอบไม่เห็นด้วยมากที่สุด (มีค่าคะแนน 1.00 เนื่องจากเป็นข้อคำถามเชิงบวกต่อบทบาทของ NGOs) กับข้อคำถามข้อที่ 23 ที่ว่า “NGOs ควรใช้วิธีการรุนแรง เช่น การปิดถนน การจับตัว

ประกัน เพื่อกดดันรัฐบาลให้มีการแก้ไขปัญหาโดยทันทีต่อไป” โดยมีจำนวนผู้เลือกตอบ 78 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ของประชากรศึกษารวม

การเลือกตอบให้ความเห็นที่ตรงกันเป็นจำนวนมาก และเป็นความเห็นในเชิงสุดขอบ (ที่สุด) ของระดับความคิดเห็น ย่อมแสดงให้เห็นถึงทิศทางของทัศนคติต่อคำถามนั้น ๆ ได้อย่างชัดเจน ดังตัวอย่างการเลือกตอบในข้อ 1 และ 23 นั้น เป็นการให้ความเห็นในเชิงลบที่สุด ต่อบทบาทของ NGOs ในคำถามทั้งสองข้อดังกล่าวแล้ว

ในขณะที่ประชากรศึกษาเลือกตอบในข้อคำถามเชิงบวก ต่อบทบาทของ NGOs โดยมีข้อมูลที่น่าสนใจต่อตัวเลขจำนวนมากที่สุด 2 ข้อ คือ การเลือกตอบเห็นด้วย (มีค่าคะแนน 4.00) ต่อคำถามข้อที่ 6 ที่ว่า “การแก้ไขเปลี่ยนแปลงนโยบายการจัดการป่าของรัฐ ที่เกิดผลกระทบโดยตรงต่อประชาชน ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการคิดหรือโต้แย้งต่อนโยบายดังกล่าว” โดยมีจำนวนผู้ตอบถึง 90 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 และเลือกตอบเห็นด้วยต่อคำถามข้อที่ 8. ที่ว่า “นโยบายการจัดการป่าของรัฐเท่าที่เป็นอยู่ มีความสับสนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในการดำรงชีวิตของประชาชน และทำให้เกิดการเสียดสีหรือขบขันของประชาชน” โดยที่ผู้เลือกตอบมีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3

สำหรับข้อคำถามอื่นๆ นั้น ข้อมูลได้แสดงการเลือกตอบที่มีการกระจายของข้อมูลอย่างมาก

4.2.2 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s.d) ในการเลือกตอบของประชากรศึกษาโดยรวมทั้งหมด และแยกเป็นรายกลุ่มตามสถานภาพทางสังคม

ผลของข้อมูลนั้นจะนำเสนอในแบบตาราง ดังแสดงในตารางที่ 11 - 18

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อบทบาทขององค์กรเอกชนในการโต้แย้งนโยบายการจัดการป่าของรัฐ

ข้อ	รายการ	\bar{x}	s.d	ระดับความคิดเห็น
*1	การวางแผนนโยบายการจัดการป่าของรัฐควรเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยรวมทั้งประเทศ มากกว่าจะกระทำเพื่อประชาชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง	1.37	0.57	มากที่สุด
2	การรวมตัวเพื่อเรียกร้องสิทธิจากรัฐของประชาชน โดยที่ไม่มี NGOs เป็นแกนนำ มักจะไม่มีผลต่อการตัดสินใจของรัฐบาล	3.10	0.97	ปานกลาง

3	เท่าที่ผ่านมา ประชาชนไทยจะไม่รวมตัวเพื่อโต้แย้งกับรัฐบาล แต่มาเริ่มรวมตัวกันเมื่อมีการชักนำโดย NGOs	3.44	0.99	มาก
*4	NGOs เป็นองค์กรที่รวมตัวเพื่อกดดันรัฐบาล ให้เกิดผลประโยชน์ต่อกลุ่มของตนมากกว่าเพื่อประโยชน์โดยรวมของประเทศ	2.24	1.01	มาก
*5	NGOs ส่วนใหญ่มีการก่อตั้งที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่โปร่งใส พยายามสร้างบทบาทเพื่อหาเงินทุนสนับสนุนจากต่างประเทศ	2.25	1.01	มาก
6	การแก้ไขเปลี่ยนแปลง นโยบายการจัดการป่าของรัฐที่เกิดผลกระทบโดยตรงต่อประชาชน ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการคิดหรือโต้แย้งก่อนนโยบายดังกล่าว	3.93	0.92	มาก
7	NGOs คือ องค์กรที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนให้เป็นกลุ่มก้อน แล้วเสนอความเห็นนั้นให้รัฐบาลปฏิบัติตามความต้องการของประชาชน	3.21	1.05	ปานกลาง
8	นโยบายการจัดการป่าของรัฐ เท่าที่เป็นอยู่มีความลับสน ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ในการดำรงชีวิตของประชาชน และทำให้เกิดการเสียชีวิตอันชอบธรรมของประชาชน	3.40	0.94	ปานกลาง
*9	NGOs ไม่ใช่องค์กรที่มีบุคคลที่เชี่ยวชาญ หรือศึกษาเฉพาะด้านการจัดการป่ามากพอที่จะกำหนดทิศทางของนโยบายการจัดการป่าได้ดี	2.13	0.81	มาก
10	ในการจัดการป่า เจ้าหน้าที่อาจใช้นโยบายหรือกฎหมาย ดำเนินการเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือหมู่คณะ ซึ่งทำให้ประชาชนเสียชีวิตได้ จึงไม่เป็นที่ไว้วางใจจากประชาชน	3.00	1.04	ปานกลาง
*11	การวางแผนการจัดการป่า ควรตัดสินใจโดยผู้มีความรู้เรื่องระบบของป่า หรือระบบนิเวศน์โดยแท้จริง	1.55	0.68	มากที่สุด

*12	การปฏิบัติตาม “กฎหมาย” อย่างถูกต้องของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ควรถูกโต้แย้งหรือคุกคามจาก “กฎหมาย” เพราะจะเป็นช่องทาง ให้เกิดผลประโยชน์ต่อผู้มีอิทธิพลทางการเมืองได้	1.78	0.81	มากที่สุด
*13	ผู้มีอิทธิพลหรือกลุ่มผลประโยชน์ จะใช้วิธีกดดันต่อรัฐโดยใช้วิธีรุนแรง โดยอ้างเหตุผลและความชอบธรรมเช่นเดียวกับกลุ่ม NGOs ได้	2.45	1.09	มาก
14	ในประเทศไทย การเสนอความคิดเห็นของประชาชน โดยใช้วิธีสันติ เช่น การยื่นหนังสือ การชูป้ายประท้วง มักจะไม่ได้รับการแก้ปัญหาอย่างจริงจังจากฝ่ายรัฐบาล	3.43	0.99	มาก
15	เมื่อ NGOs สร้างแรงกดดันต่อรัฐบาล เช่น การปิดถนน การปิดล้อมสถานที่ราชการ เพื่อโต้แย้งนโยบายของรัฐ รัฐมักจะลงมาแก้ไขปัญหาในทันที	3.20	1.06	ปานกลาง
*16	ในระบบประชาธิปไตยแบบผู้แทนประชาชน สามารถเสนอความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการป่าผ่านผู้แทนให้จัดทำนโยบายได้อยู่แล้ว การโต้แย้งโดยการกดดันรัฐบาล เป็นแนวทางสร้างความวุ่นวายให้กับบ้านเมือง	2.09	0.95	มาก
17	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อ NGOs ในการคัดค้านการฝังท่อก๊าซ ผ่านป่า จ.กาญจนบุรี (กรณีท่อก๊าซ)	2.79	1.09	ปานกลาง
18	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในการคัดค้านมติ กรม. “วังน้ำเขียว” เรื่องมาตรการการแก้ไขปัญหาที่ทำกินโดยชาวบ้าน อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่	3.39	1.10	ปานกลาง
19	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในการคัดค้านการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “เดอะบีช”	3.14	1.11	ปานกลาง
20	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในการบุกยึดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ (ป่าดงลาน) เพื่ออ้างสิทธิใช้ที่ทำกิน	2.25	1.29	น้อย

*21	การได้เข้่นนโยบายการจัดการป่าของ NGOs โดยใช้วิธีการได้เข้่นรัฐบาล ควรกระทำที่รัฐบาลโดยตรงมากกว่ากระทำต่อตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ	2.33	1.17	มาก
*22	วิธีการได้เข้่นของ NGOs ที่ผ่านมาเป็นกรสร้างปัญหา ให้กับคนไทยกลุ่มอื่นๆ	2.31	1.06	มาก
23	NGOs ควรใช้วิธีการที่รุนแรง เช่น การปิดถนน การจับตัวประกัน เพื่อกดดันรัฐบาล ให้มีการแก้ไขปัญหาโดยทันทีต่อไป	1.82	1.01	น้อย
24	วิธีการของ NGOs ในการได้เข้่นนโยบายการจัดการป่าของรัฐที่ผ่านมา ถือว่าเป็นผลดีต่อการได้รับสิทธิของประชาชนเพิ่มขึ้น	2.69	1.05	ปานกลาง
*25	เมื่อรัฐบาลได้รับฟังความคิดเห็นของกลุ่มผู้ได้เข้่น และมีการตัดสินใจโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว ควรยอมรับผลของการตัดสินใจนั้น และการได้เข้่นควรยุติลงทันที	2.53	1.06	มาก
	รวม	2.63	0.99	ปานกลาง

หมายเหตุ : * เป็นข้อคำถามเชิงลบต่อบทบาท NGOs

จากตารางที่ 11 พบว่าค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดมีค่า 2.63 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางหมายถึงทัศนคติในเชิง "ไม่แน่ใจ" ต่อบทบาทขององค์กร เอกชนในการได้เข้่นนโยบายการจัดการป่าของรัฐ

หากพิจารณาในประเด็นย่อยตามค่าคะแนนเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดคือ

เห็นด้วยมากที่สุดกับข้อคำถามดังนี้

ข้อที่ 1 การวางแผนนโยบายการจัดการป่าของรัฐควรเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยรวมทั้งประเทศมากกว่าจะกระทำเพื่อประชาชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ข้อที่ 11 การวางแผนการจัดการป่า ควรตัดสินใจโดยผู้มีความรู้เรื่องระบบของป่าหรือระบบนิเวศน์โดยแท้จริง

ข้อที่ 12 การปฏิบัติตาม "กฎหมาย" อย่างถูกต้องของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ควรถูกได้เข้่นหรือคุกคามจาก "กฎหมาย" เพราะจะเป็นช่องทาง ให้เกิดผลประโยชน์ต่อผู้มีอิทธิพลทางการเมืองได้

เห็นด้วยมากกับข้อคำถามดังนี้

ข้อที่ 3 เท่าที่ผ่านมา ประชาชนไทยจะไม่รวมตัวเพื่อโต้แย้งกับรัฐบาล แต่มาเริ่มรวมตัวกันเมื่อมีการชักนำโดย NGOs

ข้อที่ 4 NGOs เป็นองค์กรที่รวมตัวเพื่อกดดันรัฐบาล ให้เกิดผลประโยชน์ต่อกลุ่มของตนมากกว่าเพื่อประโยชน์โดยรวมของประเทศ

ข้อที่ 5 NGOs ส่วนใหญ่มีการก่อตั้งที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่โปร่งใส พยายามสร้างบทบาทเพื่อหาเงินทุนสนับสนุนจากต่างประเทศ

ข้อที่ 6 การแก้ไขเปลี่ยนแปลง นโยบายการจัดการป่าของรัฐที่เกิดผลกระทบโดยตรงต่อประชาชน ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการคิดหรือโต้แย้งต่อนโยบายดังกล่าว

ข้อที่ 9 NGOs ไม่ใช่องค์กรที่มีบุคคลที่เชี่ยวชาญ หรือศึกษามาเฉพาะด้านการจัดการป่ามากพอที่จะกำหนดทิศทางของนโยบายการจัดการป่าได้ดี

ข้อที่ 13 ผู้มีอิทธิพลหรือกลุ่มผลประโยชน์ จะใช้วิธีกดดันต่อรัฐโดยใช้วิธีรุนแรงโดยอ้างเหตุผลและความชอบธรรมเช่นเดียวกับกลุ่ม NGOs ได้

ข้อที่ 14 ในประเทศไทย การเสนอความคิดเห็นของประชาชน โดยใช้วิธีสันติ เช่น การยื่นหนังสือ การชูป้ายประท้วง มักจะไม่ได้รับการแก้ปัญหาอย่างจริงจังจากฝ่ายรัฐบาล

ข้อที่ 16 ในระบบประชาธิปไตยแบบผู้แทนประชาชน สามารถเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการป่าผ่านผู้แทนให้จัดทำนโยบายได้อยู่แล้ว การโต้แย้งโดยการกดดันรัฐบาล เป็นแนวทางสร้างความวุ่นวายให้กับบ้านเมือง

ข้อที่ 21 การโต้แย้งนโยบายการจัดการป่าของ NGOs โดยใช้วิธีการโต้แย้งรัฐบาลควรกระทำที่รัฐบาลโดยตรงมากกว่ากระทำต่อตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้อที่ 22 วิธีการโต้แย้งของ NGOs ที่ผ่านมาเป็น การสร้างปัญหาให้กับคนไทยกลุ่มอื่น ๆ

ข้อที่ 25 เมื่อรัฐบาลได้รับฟังความคิดเห็นของกลุ่มผู้โต้แย้ง และมีการตัดสินใจโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว ควรยอมรับผลของการตัดสินใจนั้น และการโต้แย้งควรจะยุติลงทันที

เห็นด้วยปานกลาง กับข้อคำถามดังนี้

ข้อที่ 2 การรวมตัวเพื่อเรียกร้องสิทธิจากรัฐของประชาชน โดยที่ไม่มี NGOs เป็นแกนนำ มักจะไม่มีผลต่อการตัดสินใจของรัฐบาล

ข้อที่ 7 NGOs คือ องค์กรที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนให้เป็นกลุ่มก้อน แล้วเสนอความเห็นนั้นให้รัฐบาลปฏิบัติตามความต้องการของประชาชน

ข้อที่ 8 นโยบายการจัดการป่าของรัฐ เท่าที่เป็นอยู่มีความสับสนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ในการดำรงชีวิตของประชาชน และทำให้เกิดการเสียชีวิตอันชอบธรรมของประชาชน

ข้อที่ 10 ในการจัดการป่า เจ้าหน้าที่อาจใช้นโยบายหรือกฎหมาย ดำเนินการเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือหมู่คณะ ซึ่งทำให้ประชาชนเสียสิทธิได้ จึงไม่เป็นที่ไว้วางใจจากประชาชน

ข้อที่ 15 เมื่อ NGOs สร้างแรงกดดันต่อรัฐบาล เช่น การปิดถนน การปิดล้อมสถานที่ที่ราชการ เพื่อโต้แย้งนโยบายของรัฐ รัฐบาลมักจะลงมาแก้ไขปัญหาในทันที

ข้อที่ 17 กรณีท่อก๊าซ

ข้อที่ 18 กรณี อำเภोजอมทอง

ข้อที่ 19 กรณีอำวมาทยา

ข้อที่ 24 วิธีการของ NGOs ในการโต้แย้งนโยบายการจัดการป่าของรัฐที่ผ่านมา ถือว่าเป็นผลดีต่อการได้รับสิทธิของประชาชนเพิ่มขึ้น

เห็นด้วยน้อยกับข้อคำถามดังนี้

ข้อที่ 20 กรณีป่าดงลาน

ข้อที่ 23 NGOs ควรใช้วิธีการที่รุนแรง เช่น การปิดถนน การจับตัวประกัน เพื่อกดดันรัฐบาล ให้มีการแก้ไขปัญหาโดยทันทีต่อไป

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อ บทบาทขององค์กรเอกชนในการโต้แย้งนโยบายการจัดการป่าของรัฐ ตามกลุ่มอายุ

อายุ	\bar{x}	s.d	ระดับความคิดเห็น
ต่ำกว่า 25 ปี	2.80	0.69	ปานกลาง
ระหว่าง 25 – 35 ปี	2.66	0.78	ปานกลาง
ระหว่าง 36 – 45 ปี	2.68	0.76	ปานกลาง
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	2.60	0.83	น้อย
รวม	2.68	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วย (น้อย) ส่วนกลุ่มอายุอื่นมีความคิดเห็นไม่แน่ใจ (ปานกลาง)

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอบบทบาทขององค์กรเอกชนในการได้แย่งนโยบายการจัดการป่าของรัฐ ตามกลุ่ม
อายุราชการ

อายุราชการ	\bar{x}	s.d	ระดับความคิดเห็น
ต่ำกว่า 5 ปี	2.74	0.72	ปานกลาง
ระหว่าง 5 – 15 ปี	2.68	0.76	ปานกลาง
ระหว่าง 16 – 25 ปี	2.64	0.79	ปานกลาง
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	2.55	0.94	น้อย
รวม	2.65	0.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มอายุราชการมากกว่า 25 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วย (น้อย) ส่วนกลุ่มอายุราชการอื่น มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ (ปานกลาง)

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอบบทบาทขององค์กรเอกชนในการได้แย่งนโยบายการจัดการป่าของรัฐ ตามกลุ่มราย
ได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	\bar{x}	s.d	ระดับความคิดเห็น
น้อยกว่า 5,000 บาท	2.80	0.84	ปานกลาง
ตั้งแต่ 5,000 – 8,000 บาท	2.75	0.70	ปานกลาง
ตั้งแต่ 8,000 – 11,000 บาท	2.67	0.84	ปานกลาง
ตั้งแต่ 11,000 – 14,000 บาท	2.58	0.75	น้อย
ตั้งแต่ 14,000 – 17,000 บาท	2.75	0.82	ปานกลาง
ตั้งแต่ 17,000 – 20,000 บาท	2.42	0.74	น้อย
มากกว่า 20,000 บาท	2.53	0.91	น้อย
รวม	2.64	0.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มรายได้ ตั้งแต่ 11,000 – 14,000 บาท , ตั้งแต่ 17,000 – 20,000 บาท และมากกว่า 20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วย (น้อย) ส่วนกลุ่มรายได้ น้อยกว่า 5,000 บาท, ตั้งแต่ 5,000 – 11,000 บาท และตั้งแต่ 14,000 – 17,000 บาท มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ (ปานกลาง)

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ต่อบทบาทขององค์กรเอกชนในการได้เข้้นนโยบายการจัดการป่าของรัฐ ตามกลุ่ม
 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาสูงสุด	\bar{x}	s.d	ระดับความคิดเห็น
ต่ำกว่าอนุปริญญา	2.74	0.69	ปานกลาง
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	2.72	0.79	ปานกลาง
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	2.62	0.81	ปานกลาง
สูงกว่าปริญญาตรี	2.56	0.90	น้อย
รวม	2.66	0.78	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นไม่
 เห็นด้วย (น้อย) ส่วนกลุ่มระดับการศึกษาอื่น มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ (ปานกลาง)

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ต่อบทบาทขององค์กรเอกชนในการได้เข้้นนโยบายการจัดการป่าของรัฐ ตามกลุ่ม
 ลักษณะงาน

ลักษณะงานหลัก	\bar{x}	s.d	ระดับความคิดเห็น
ค้นคว้าวิจัยและเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ	2.75	0.84	ปานกลาง
ป้องกันรักษาพื้นที่ป่าและทรัพยากรธรรมชาติในเขตรับ ผิดชอบตามข้อกำหนดในกฎหมายหรือเฟ้าระวังการสูญ เสี่ยงป่า	2.64	0.76	ปานกลาง
ตรวจสอบและอนุญาตการดำเนินการเกี่ยวกับการใช้ ประโยชน์จากป่า / สัตว์ป่า	2.71	0.82	ปานกลาง
ปลูกสร้าง และส่งเสริมการสร้างสวนป่า	2.65	0.73	ปานกลาง
สร้างระบบการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าร่วมกับชุมชน หรือหมู่บ้าน	2.51	0.70	น้อย
สำรวจ จัดทำรวบรวม อำนวยการ ให้เกิดแผนงานด้าน การจัดการผืนป่า	2.62	0.91	ปานกลาง
รวม	2.65	0.78	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มลักษณะงานสร้างระบบการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าร่วมกับชุมชนหรือหมู่บ้าน มีระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วย (น้อย) ส่วนกลุ่มลักษณะงานอื่น มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ (ปานกลาง)

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อบทบาทขององค์กรเอกชน ในการได้แจ้งนโยบายการจัดการป่าของรัฐ ตาม ประสพการณ์การร่วมงานกับ NGOs

สถานะ	\bar{x}	s.d	ระดับความคิดเห็น
เคย	2.63	0.81	ปานกลาง
ไม่เคย	2.68	0.76	ปานกลาง
รวม	2.65	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 พบว่ากลุ่มที่เคยและไม่เคยร่วมงานกับองค์กรเอกชนมีความคิดเห็นไม่แน่ใจ(ปานกลาง)

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม การณ์การพบอุปสรรคเนื่องจาก NGOs

สถานะ	\bar{x}	s.d	ระดับความคิดเห็น
เคย	2.51	0.84	น้อย
ไม่เคย	2.71	0.77	ปานกลาง
รวม	2.61	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มที่เคยมีอุปสรรคเนื่องจาก NGOs มีระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วย (น้อย) ส่วนกลุ่มที่ไม่เคยมีความคิดเห็นปานกลางไม่แน่ใจ (ปานกลาง)

สรุปผลข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการเลือกตอบของประชากรศึกษา โดยรวมและแยกรายกลุ่มตามสถานภาพทางสังคม

ผลของค่าคะแนนเฉลี่ยในระดับความคิดเห็นโดยรวมของประชากรศึกษา จำนวน 169 คน นั้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.63 ซึ่งเมื่อนำไปจัดลำดับตามเกณฑ์การแบ่งผลของคะแนนเฉลี่ยจะได้ค่าระดับความคิดเห็นออกมาเป็นค่า "ปานกลาง" (คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60) ซึ่งหมายความว่า

ถึงประชากรศึกษามีความเห็นในเชิง“ไม่แน่ใจ” ตอบทบทวนขององค์กรเอกชนในการโต้แย้งนโยบายการจัดป่าของรัฐ

แต่หากพิจารณาคะแนนเฉลี่ย (X) ตามเกณฑ์การแบ่งผลคะแนน ทำให้เห็นว่าการเลือกตอบรายชื่อที่มีผลระดับความคิดเห็นที่มากที่สุด อันจะเป็นการตอบคำถามต่อข้อคำถามในบทบาทเชิงลบของ NGOs ทั้ง 3 ข้อ กล่าวคือ ข้อที่ 1. คำถามที่ว่า “การวางนโยบายการจัดการป่าควรตัดสินใจโดยผู้ที่มีความรู้เรื่องระบบของป่า หรือระบบนิเวศน์โดยแท้จริง” ข้อคำถามข้อที่ 11 ที่ว่า “การวางแผนการจัดการป่าควรตัดสินใจโดยผู้ที่มีความรู้เรื่องระบบของป่าหรือระบบนิเวศน์โดยแท้จริง และข้อคำถามข้อที่ 12. ที่ว่า “การปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้องของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ควรถูกโต้แย้งหรือคุกคามจากกฎหมาย เพราะจะเป็นช่องทางให้เกิดผลประโยชน์ต่อผู้มีอิทธิพลทางการเมืองได้” ซึ่งข้อคำถามทั้ง 3 ข้อดังกล่าว ตั้งขึ้นตามพื้นฐานของแนวคิดด้าน “ความมั่นคงแห่งรัฐ” แต่ไม่มีการเลือกตอบที่เป็นความเห็นด้วยน้อยที่สุดต่อข้อคำถามข้อใดเลย ประชากรศึกษาส่วนใหญ่เลือกตอบที่ระดับความคิดเห็น “เห็นด้วยมาก” เป็นจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 11 ข้อ

เมื่อพิจารณาไปถึงค่าคะแนนเฉลี่ย ในการจัดแยกข้อมูลเป็นรายกลุ่มตามสถานภาพทางสังคม (อายุ อายุราชการ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา ลักษณะงานหลักในหน้าที่ ประสบการณ์การทำงานกับ NGOs) ทุกกลุ่มจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยในระดับความคิดเห็นออกมาใกล้เคียงกัน คือ จัดอยู่ในลำดับตามเกณฑ์การแบ่งผลของคะแนนเฉลี่ยแล้วจะอยู่ในระดับ “ปานกลาง” (ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40)

แต่หากจะดูค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อมูล ในแต่ละกลุ่มให้ลึกลงในรายละเอียดมากยิ่งขึ้น จะเห็นค่าคะแนนของข้อมูลที่แสดงแนวโน้มที่น่าสนใจนำไปวิเคราะห์ ดังนี้

ก. กรณีแยกตามกลุ่มอายุ

ประชากรอายุ 45 ปี ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยในระดับความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย (อยู่ในเกณฑ์แบ่งผลที่ระดับ “น้อย”) แตกต่างไปจากประชากรศึกษากลุ่มอายุช่วงอายุอื่นๆ ที่มีความคิดเห็นในเชิง “ไม่แน่ใจ” (อยู่ในเกณฑ์การแบ่งผลที่ระดับ “ปานกลาง”)

ข. กรณีแยกตามอายุราชการ

ประชากรที่มีอายุราชการมากกว่า 25 ปี ขึ้นไป มีค่าคะแนนอยู่ในระดับความคิดเห็นในเชิง ไม่เห็นด้วย (อยู่ในเกณฑ์การแบ่งผลที่ระดับ “น้อย”) ซึ่งแตกต่างไปจากกลุ่มประชากรที่มีอายุราชการต่ำกว่า 25 ปี ที่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเชิงไม่แน่ใจ (อยู่ในเกณฑ์การแบ่งผลที่ระดับ “ปานกลาง”)

ค. กรณีแยกตามรายได้ต่อเดือน

ประชากรกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 17,000 บาท ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย (อยู่ในเกณฑ์การแบ่งผลที่ระดับ “น้อย”) แตกต่างจากกลุ่มที่มี รายได้ต่ำกว่านั้นที่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเชิงไม่แน่ใจ (อยู่ในเกณฑ์การแบ่งผลที่ระดับ “ปาน กลาง”)

ง. กรณีแยกตามระดับการศึกษา

ประชากรกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิด เห็นในเชิงไม่เห็นด้วย (อยู่ในเกณฑ์การแบ่งผลที่ระดับ “น้อย”) แตกต่างจากกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ กว่านั้นที่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเชิงไม่แน่ใจ (อยู่ในเกณฑ์การแบ่งผลที่ระดับ “ปานกลาง”)

ข้อมูลจากกลุ่ม ก-ง จะเห็นแนวโน้มของข้อมูลแสดงให้เห็นว่ากลุ่มข้าราชการกรมป่าไม้ ที่มีอายุมาก มีประสบการณ์การทำงานมานานมีเงินเดือนสูงและวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จะ เป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อบทบาทของ NGOs ในการได้แข่งขันนโยบายการจัดการ ป่าของรัฐ ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวจะเป็นประเด็นที่น่าจะนำไปสู่การวิเคราะห์และอภิปรายผลต่อไป

สำหรับผลสรุปข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการร่วมงานกับองค์กรเอกชนหรือการ พบอุปสรรคจากการร่วมงานขององค์กรเอกชนนั้น จากตารางที่ 17 – 18 จะพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทั้งเคยและไม่เคยร่วมงานกับองค์กรเอกชนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง ซึ่งหมายถึงความคิดเห็นในเชิงไม่แน่ใจต่อบทบาทของ NGOs ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่มี ความแตกต่างในระดับความคิดเห็นจากผู้ที่เคยกับไม่เคยร่วมงานกับ NGOs แต่เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ ที่เคยมีอุปสรรคจากการทำงานเนื่องจาก NGOs จะมีระดับความเห็นอยู่ในเกณฑ์น้อย ซึ่งหมายถึง ความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อบทบาทของ NGOs ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของคู่ขัด-แย้งฝ่ายที่รู้ สึกสูญเสียประโยชน์จะมีความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับอีกฝ่ายหนึ่ง แต่เนื่องจากจำนวนผู้ที่เคยมี อุปสรรคเนื่องจากการทำงานกับ NGOs มาก่อนมีน้อย (ร้อยละ 21.9 : ดูตารางที่ 7) ทำให้ผลรวม ของค่าเฉลี่ยออกมาในเกณฑ์ปานกลาง คือความคิดเห็นในเชิงไม่แน่ใจต่อบทบาทของ NGOs

4.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประเด็นที่สนใจศึกษา และกรณีตัวอย่าง 4 กรณี

4.2.3.1 ประเด็นที่สนใจศึกษา

จากการสร้างแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้พยายามจัดกลุ่มของประเด็นที่สนใจ ศึกษาในเรื่องบทบาทของ NGOs ออกเป็น 4 ประเด็นด้วยกันคือ

- ความจำเป็นในการรวมตัวเป็นกลุ่มของ NGOs (ใช้คำถาม 2,3,4,5,7,9)
- ความต้องการของสังคมที่มีต่อการแสดงบทบาทของ NGOs (ใช้คำถาม 1, 6, 8, 10, 11, 12)
- รูปแบบ และวิธีการ ได้แข่งของกลุ่ม NGOs (ใช้คำถาม 13,14,15,16,21,22,23, 24, 25)
- บทบาทของกลุ่ม NGOs ในเหตุการณ์ตัวอย่างที่ผ่านมา 4 กรณีตัวอย่าง (ใช้คำถาม

17, 18, 19, 20)

ซึ่งเมื่อจัดข้อมูลเพื่อให้แสดงผลแยกตามประเด็นดังกล่าวจะปรากฏผลดังแสดงใน
ตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม
ต่อประเด็นต่างๆ

ประเด็นที่สนใจ	\bar{x}	s.d	ระดับความคิดเห็น
ความจำเป็นในการรวมตัวเป็นกลุ่มของ NGOs	2.73	0.97	ปานกลาง
ความต้องการของสังคมที่มีต่อการแสดงบทบาท ของกลุ่ม NGOs	2.51	0.83	น้อย
รูปแบบและวิธีการ ได้แย้งของกลุ่ม NGOs	2.54	1.02	น้อย
บทบาท ของกลุ่ม NGOs ในเหตุการณ์ตัวอย่างที่ ผ่านมา 4 เหตุการณ์	2.89	1.15	ปานกลาง

4.2.3.2 กรณีตัวอย่าง 4 กรณี

เพื่อให้การพิจารณาข้อมูลได้ในแนวทางลึกมากขึ้น และสามารถทดสอบกับสมมุติฐาน
ข้อที่ 2 ผู้ศึกษาจึงได้จัดกลุ่มข้อมูลในประเด็นความคิดเห็นแยกเฉพาะกลุ่มกรณีตัวอย่าง 4 กรณี ซึ่ง
ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบ
ถามต่อกรณีตัวอย่าง 4 กรณี

กรณีตัวอย่าง	\bar{x}	s.d	ระดับความคิดเห็น
ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อ NGOs ในการคัดค้าน การฝังท่อก๊าซ ผ่านป่า จ.กาญจนบุรี (กรณีท่อก๊าซ)	2.79	1.09	ปานกลาง
ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในการคัดค้านมติ ครม. “วังน้ำเขียว” เรื่องมาตรการการแก้ไขปัญหาที่ทำกิน โดยชาวบ้าน อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่	3.39	1.10	ปานกลาง
ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในการคัดค้านการถ่ายทำ ภาพยนตร์เรื่อง “เดอะบีช”	3.14	1.11	ปานกลาง
ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในการบุกรุกยึดพื้นที่ป่า สงวนแห่งชาติ (ป่าดงลาน) เพื่ออ้างสิทธิใช้ที่ทำกิน	2.25	1.29	น้อย

สรุปข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประเด็นที่สนใจศึกษาและกรณีตัวอย่าง 4 กรณี

ผลของข้อมูลชี้ให้เห็นว่า ประเด็นที่ค่าระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์น้อย (ไม่เห็นด้วย) เป็นประเด็นเรื่องความต้องการของสังคมที่มีต่อการแสดงบทบาทของกลุ่ม NGOs และประเด็นเรื่องรูปแบบและวิธีการได้逞ของ NGOs แต่สำหรับความคิดเห็นต่อบทบาทต่อกรณีตัวอย่าง 4 กรณี และต่อความจำเป็นในการรวมตัวเป็นกลุ่มของ NGOs นั้น อยู่ในระดับ “ปานกลาง” ซึ่งหมายถึง ประชากรศึกษามีความคิดเห็นในเชิง “ไม่แน่ใจ” จึงอนุมานได้ว่า ในเรื่องการยอมรับต่อการรวมตัวของกลุ่ม NGOs และบทบาทที่ผ่านมาของ NGOs นั้น ข้าราชการกรมป่าไม้มีทัศนคติไปในทางบวกมากกว่าความคิดเห็นต่อรูปแบบและวิธีการได้逞ของ NGOs และการยอมรับของสังคม ต่อการแสดงบทบาทของ NGOs ซึ่งมีระดับความเห็นอยู่ในเกณฑ์ “น้อย” ใน 2 ประเด็นแล้ว

แต่เมื่อพิจารณากรณีตัวอย่างเป็นรายกรณี (ตารางที่ 20) แล้วจะพบว่า กรณีที่ข้าราชการกรมป่าไม้ไม่มีความเห็นในทัศนคติทางลบมากกว่ากรณีอื่น คือ “กรณีป่าดงลาน” ซึ่งได้ค่าคะแนนออกมาที่ระดับน้อย หมายความว่าทัศนคติในทาง “ไม่เห็นด้วย” ซึ่งแตกต่างไปจากกรณีอื่น 3 กรณีที่ความคิดเห็นออกมาในเชิงไม่แน่ใจ (อยู่ในเกณฑ์ “ปานกลาง”)

4.3 ข้อมูลในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

จากการจัดข้อมูล แยกตามกลุ่มสถานภาพทางสังคมของประชากรศึกษา เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างทางสถิติ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One way Anova) ในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

ค่าข้อมูลที่ได้จะแสดงเป็นตาราง (ตารางที่ 21-27) ตามลำดับดังต่อไปนี้ คือ

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มอายุ

ANOVA

AGE					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.326	3	.109	.185	.906
Within Groups	35.325	60	.589		
Total	35.652	63			

จากตารางที่ 21 พบว่า sig > 0.05 ดังนั้นค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มอายุมีค่าเท่ากันที่นัยสำคัญ 0.05 (อายุไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็น)

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มอายุราชการ

ANOVA

AGEWORK					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.296	3	9.872E-02	.151	.928
Within Groups	39.129	60	.652		
Total	39.425	63			

จากตารางที่ 22 พบว่า $\text{sig} > 0.05$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มอายุราชการ มีค่าเท่ากันที่นัยสำคัญ 0.05 (อายุราชการไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็น)

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มรายได้ต่อเดือน

ANOVA

INCOME					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.833	6	.306	.475	.826
Within Groups	67.535	105	.643		
Total	69.368	111			

จากตารางที่ 23 พบว่า $\text{sig} > 0.05$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มรายได้ต่อเดือน มีค่าเท่ากันที่นัยสำคัญ 0.05 (รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็น)

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มระดับการศึกษา

ANOVA

EDUCATIO					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.337	3	.112	.175	.913
Within Groups	38.396	60	.640		
Total	38.733	63			

จากตารางที่ 24 พบว่า $\text{sig} > 0.05$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา มีค่าเท่ากันที่นัยสำคัญ 0.05 (ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็น)

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มลักษณะงาน

ANOVA

JOB					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.579	5	.116	.182	.969
Within Groups	57.356	90	.637		
Total	57.935	95			

จากตารางที่ 25 พบว่า $\text{sig} > 0.05$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มลักษณะงาน มีค่าเท่ากันที่นัยสำคัญ 0.05 (ลักษณะงานไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็น)

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่เคยและไม่เคยร่วมงานกับองค์กรเอกชน

ANOVA

COORDINA					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.950E-02	1	1.950E-02	.032	.860
Within Groups	18.392	30	.613		
Total	18.412	31			

จากตารางที่ 26 พบว่า $\text{sig} > 0.05$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม มีค่าเท่ากันที่นัยสำคัญ 0.05 (ลักษณะงานไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็น)

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่เคยและไม่เคยมีอุปสรรคเนื่องจาก NGOs

ANOVA

PROBLEM					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.336	1	.336	.514	.479
Within Groups	19.604	30	.653		
Total	19.940	31			

จากตารางที่ 27 พบว่า $\text{sig} > 0.05$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม มีค่าเท่ากันที่นัยสำคัญ 0.05 (การที่เคยและไม่เคยมีอุปสรรคเนื่องจาก NGOs ไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็น)

สรุปผลของข้อมูลในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

จากตารางที่ 21-27 ซึ่งแสดงผลของค่าความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งหาได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว พบว่าได้ค่ามากกว่า 0.05 (ค่า Sig มากกว่า 0.05) ในทุกกลุ่มตามสถานภาพทางสังคมของประชากรศึกษา ซึ่งเป็นผลของข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละกลุ่ม ตามสถานภาพทางสังคม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติแปลความหมายได้ว่า “ความแตกต่างของสถานภาพทางสังคมไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ของข้าราชการกรมป่าไม้ในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อบทบาทขององค์กรเอกชนในการได้แย่งนโยบายการจัดการป่าของรัฐ

ผลของข้อมูลจากการเปรียบเทียบความแตกต่างนี้ จะนำไปวิเคราะห์เพื่อทดสอบกับสมมุติฐานที่ผู้ศึกษาได้ตั้งไว้ต่อไป